

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/133/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718203941
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6718203941.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a sudcov JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobkyne W. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. N. R. U. XXXX/X, XXX XX K., prechodne bytom Z. X. XXXX/XX, XXX XX K., adresa na doručovanie K. XX, XXX XX K., zastúpená JUDr. Eva Krchňavá, advokátka, so sídlom Rudlovská cesta 47, 974 01 Banská Bystrica proti žalovanému X. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. N. R. U. XXXX/X, XXX XX K., o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 25. 07. 2018 č. k. 16C/52/2018-76, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Zvolen zo dňa 25. 07. 2018 č. k. 16C/52/2018-76 m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 27. 06. 2018 z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen, ako súd prvej inštancie, napadnutým uznesením nariadil na návrh žalobkyne neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť sprístupniť žalobkyni uvedené nehnuteľnosti, konkrétne parc. č. KN-C XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², parc. č. KN-C XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a rodinný dom, č. XXXX, postavený na parc. č. KN-C XXXX/XXX, všetky nehnuteľnosti vedené Okresným úradom K. na LV č. XXXX pre k. ú. U., a znášať užívanie uvedených nehnuteľností žalobkyňou v rozsahu jej ideálneho spoluvlastníckeho podielu k týmto nehnuteľnostiam vo veľkosti 1, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktoré je vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 16C/52/2018. Okresný súd mal osvedčené výpisom z katastra nehnuteľností pre okres K., obec K., k. ú. U., č. LV XXXX, že žalobkyňa a žalovaný sú vlastníkami nehnuteľností označených vo výroku uznesenia, každý v spoluvlastníckom podiele 1 k celku. Z potvrdenia o uskutočnení prevodu z bankového účtu žalobkyne na bankový účet žalovaného ako aj z priamej platby Mestu Zvolen v roku 2018 ako daň z nehnuteľností FO mal osvedčené, že žalobkyňa sa podieľa na úhrade dane z označených nehnuteľností vo výške jednej polovice vyrubenej sumy. Vzhľadom na opakované výzvy žalobkyne voči žalovanému, aby jej sprístupnil predmetné nehnuteľnosti, ako aj s poukazom na skutočnosť, že žalovaný neuhrádza žalobkyni žiadnu úhradu za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu k označeným nehnuteľnostiam, pokladal v tejto veci za splnené zákonné podmienky nevyhnutné pre nariadenie neodkladného opatrenia, konkrétne existenciu rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov, to znamená bránenie žalobkyni zo strany žalovaného bez právneho dôvodu v užívaní spoločných nehnuteľností a skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, t.j. existencia spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného k spoločným nehnuteľnostiam. Uložil teda neodkladným opatrením žalovanému povinnosť sprístupniť žalobkyni označené nehnuteľnosti do právoplatného skončenia konania vo veci samej o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva.

2. Proti nariadenému neodkladnému opatreniu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Domnieva sa, že neodkladné opatrenie bolo vydané neoprávnene, v rozpore s medzinárodnými, či ústavnými a inými zákonmi Slovenskej republiky alebo tiež v rozpore s dobrými mravmi. Vydané uznesenie prinesie len napätú atmosféru a nič nevyrieši, vec len skomplikuje. Spochybňuje, že by žalobkyňa skutočne chcela dobrovoľne stratiť svoje pohodlie a obmedziť svoju domovú slobodu alebo súkromie tým, že sa nasťahuje k rodine žalovaného. Žalovaný očakáva, že skôr bude robiť „naschvály ako doteraz“ len „s požehnaním súdu“, následne odíde a príde vtedy, keď bude chcieť znovu psychicky šikanovať a vydierať žalovaného s rodinnou. Je zrejmé, že súd pri vydaní neodkladného opatrenia vychádzal len z predložených, hlavne účelovo neúplných listín od žalobkyne, ktoré považuje žalovaný za nedostatočné pre tak vážny a citlivý zásah do práv aj spoločného syna U. žalobkyne a žalovaného a ostatných jeho rodinných spolubývajúcich. Uznesením je zasiahnuté do ľudských práv a práv na súkromie a domovú slobodu a obydlia, ktoré je zaručené a chránené aj Ústavou Slovenskej republiky. Za neakceptovateľné a neprípustné označuje, aby právo bolo postavené na neprávne. Tvrdí, že žalobkyňa predložila súdu len účelovo a nedostatočne relevantné, zmanipulované, vyfabulované, konšpiračné dôkazy, ktoré sú neúplné, je nimi manipulované a kópie sú upravované. Účelovo sú prečiarknuté mená a časti textov, a pod., čo považuje za nedostatočné, nemali byť súdom uznané a preto v zmysle § 327 CSP má byť takýto nezrozumiteľný, resp. neurčitý návrh odmietnutý. Pokiaľ by súd naštudoval aj torzo všetkých predložených listín zo strany žalobkyne a postupoval by nezávisle a nezaujato, zistil by, najmä z uznesenia Obvodného oddelenia Policajného zboru Zvolen ČVS: ORP-705/ZV-2014, že nie je dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. Toto uznesenie totiž jasne dokazuje klamstvo a konšpirácie žalobkyne voči žalovanému. Žalobkyňa nepredložila dôležité fakty, resp. písomnú komunikáciu medzi stranami a mnoho faktov účelovo zamlčala. Súdu nastrčila len právne prešpekulované konšpiračné písomnosti od svojho právneho zástupcu. Cituje ods. 15 napadnutého uznesenia s tým, že výrok označil za výsmech a aroganciu moci s otázkou „koho uznesenie vlastne chráni a prečo“. Vytyka súdu, že vyhovel podnetu žalobkyne a nariadil navrhnuté neodkladné opatrenie, hoci toto bude mať za následok porušenie súkromia obydlia a domovej slobody žalovaného a celej jeho rodiny, keď súd povýšil len právo žalobkyne na majetok. Tento jej 6 rokov nechýbal, vie, že o svoj podiel nepríde. Navrhnuté neodkladné opatrenie pritom negatívne zasiahne vzájomne aj do ľudských vzťahov všetkých zainteresovaných. Zvlášť poukazuje na stanovisko spoločného syna Marka, ktorý odišiel od matky a nechce s ňou žiť v spoločnej domácnosti. Takýto direktívny zásah súdu môže podľa žalovaného negatívne zasiahnuť aj do psychického stavu spoločného dieťaťa. U. pritom matke oznámil, že chce ostať bývať v dome a podľa žalovaného má na to aj v zmysle ust. § 142 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo, nakoľko z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd nezruší a nevyporiada vlastníctvo prikázaním veci za náhradu alebo predajom veci a rozdelením výťažku. V uvedenom dome má spoločný syn U. svoje zázemie a svoj skutočný domov, kde je šťastný a spokojný. Pritom žalobkyňa mala viacero možností nasťahovať sa späť do miesta svojho trvalého pobytu v čase, keď deti boli zverené do jej osobnej starostlivosti, napriek tomu to neurobila. Poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa sa v októbri 2012 odsťahovala zo spoločnej domácnosti, okrem plnenia si daňovej povinnosti v pomere 1 sa o nehnuteľnosť nezaujímal a žiadnym spôsobom sa o ňu nestarala. Poukázal tiež na skutočnosť, že už v septembri 2014 prejavil vôľu vyriešiť vec pokojne najmä kvôli deťom a gravidity jeho priateľky, odsťahoval sa z predmetnej nehnuteľnosti a túto žalobkyňu a deťom v celom rozsahu uvoľnil. Prenajal si dvojizbový byt, za ktorý mesačne platil nájomné 370 Eur. Žalobkyňa sa však do domu nikdy nenastahovala, čím potvrdila, že nemá skutočný záujem o nasťahovanie sa do domu. Takýmto spôsobom žalovanému vznikli zbytočné náklady za podnájom, čo v prípade ročného nájmu činilo spolu 4.400 Eur. V čase, keď U. odišiel od matky (18. 08. 2015) a oznámil žalovanému (otcovi), že chce bývať u neho a chce, aby sa vrátili do domu, žalovaný o tomto žalobkyňu písomne informoval, ona voči tomu nenamietala, preto sa 04. 09. 2015 s celou rodinou žalovaný nasťahoval naspäť do spoločného domu. Dom medzitým značne schátral, bol znehodnotený, neudržiavaný, pozemok bol zaburinený. Je zrejmé, že žalobkyňa nemala a nemá k tejto nehnuteľnosti žiaden vzťah. Uvedol, že v predmetnej nehnuteľnosti okrem neho a jeho manželky žije syn U. (spoločné dieťa žalobkyne a žalovaného) Z. ročná dcéra a XX mesačné dvojčky žalovaného a tiež jeho otec vo veku takmer XX rokov.

3. Súčasťou odvolania je aj poukaz žalovaného na skutočnosť, že zákonná sudkyňa v tejto veci L.. M.H. spolu s manželom (F. M. F. v V. V.) mali záujem o kúpu predmetnej nehnuteľnosti a boli aj na obhliadke, ktorú zorganizovala žalobkyňa. Žalovaný sa domnieva, že „všetko bolo vopred so žalobkyňou dohodnuté“, konkrétne sa však nevyjadruje k tomu, čo malo byť vopred dohodnuté. Vyjadruje počudovanie nad tým, že aj v ďalšej žalobe, ktorú podal na súd vedenej pod sp. zn. 16C/20/2018 na Okresnom súde Zvolen, ktorou chce dosiahnuť, aby sa žalobkyňa podieľala na úhrade polovice splátok

z úveru, bola opätovne pridelená L.. M.H.. Žaloba pritom bola podaná dňa 12. 03. 2018 a sudkyňa už pri tomto konaní mala všetky dokumenty na zdôvodnenie žaloby, z ktorých bolo jasné, že splátky spláca len žalovaný, muselo jej teda byť jasné, že žalobkyňa si vôbec neplní základné povinnosti, či záväzky voči nehnuteľnosti. Navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie Okresného súdu Zvolen ako nedôvodné a neopodstatnené a žiadal, aby trovy konania voči žalovanému boli v celom rozsahu zrušené.

4. V písomnom vyjadrení žalobkyňa prostredníctvom splnomocnenej advokátky uviedla, že odvolanie žalovaného neobsahuje žiadnu právnu argumentáciu, či označenie dôkazov, ku ktorým by bolo možné právne relevantným spôsobom zaujať stanovisko. K uvádzaným skutočnostiam, ktoré nemajú nič spoločné s rozhodovaním odvolacieho súdu o nariadenom neodkladnom opatrení, poukazuje žalobkyňa na čl. 20 ods. 1, prvú a druhú vetu Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo vlastníť majetok, vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Tiež na ust. § 123 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je vlastník v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním, ako aj na § 124 OZ, podľa ktorého všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana a § 137 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. Vzhľadom na uvedenú zákonnú úpravu a s ohľadom na výšku spoluvlastníckeho podielu žalobkyne k predmetným nehnuteľnostiam je zrejmé, že má rovnaké právo ako žalovaný využívať všetky aspekty vlastníckeho práva, a to v rovnakej miere ako žalovaný. Od septembra 2015 jej však žalovaný toto právo odopiera. Žalobkyňa tak nemá právo realizovať svoje vlastnícke právo v žiadnom jeho aspekte, preto pristúpila k podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré by dočasne zabezpečilo realizovať aspoň jednu zo základných zložiek vlastníckeho práva, a to právo užívať predmet svojho vlastníckeho práva v rozsahu prináležiacom veľkosti jej spoluvlastníckeho podielu. Nariadené neodkladné opatrenie chráni teda ústavou a zákonom dané právo žalobkyne svoje vlastnícke právo využívať. Podľa žalobkyne neodkladné opatrenie bolo nariadené v súlade so zákonom, rozhodnutie bolo riadne a zrozumiteľne odôvodnené. Žalobkyňa predloženými písomnými dôkazmi dostatočne preukázala skutočnosti rozhodujúce pre nariadenie neodkladného opatrenia, žiadny z predložených dokladov nie je falšovaný, či obsahovo pozmenený. Pokiaľ sú v písomných dôkazoch vynechané mená osôb - záujemcov o kúpu predmetných nehnuteľností, bolo to z dôvodu ochrany súkromia osôb, ktoré nemajú s meritom sporu žiadnu súvislosť. K poukazu žalovaného na to, že žalobkyňa sa nepodieľa na splácaní hypotekárneho úveru uvádza, že táto skutočnosť nemá s právnym posúdením nariadeného neodkladného opatrenia nič spoločné. Žalovaný uviedol, že si z tohto titulu uplatňuje peňažnú pohľadávku voči žalobkyne v samostatnom súdnom konaní, v ktorom sa bude žalobkyňa brániť uplatnením vlastných pohľadávok voči pohľadávke žalovaného. K rozsiahlemu opisu histórie ohľadne v minulosti riešených vzájomných vzťahov sporových strán poukázala žalobkyňa na ust. § 329 ods. 2 CSP, podľa ktorého pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Žalobkyňou bol tento stav dostatočne preukázaný a odôvodňujúci nárok žalobkyne na ochranu prostredníctvom nariadeného neodkladného opatrenia. Žalobkyňa uviedla, že má seriózny a vážny záujem užívať predmetné nehnuteľnosti spolu so spoločnou dcérou strán sporu U., a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Žalobkyňa je presvedčená, že na takéto užívanie má plné právo a vzhľadom na rozľahlosť a technické usporiadanie nehnuteľnosti je takéto užívanie možné.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) preskúmal vec v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario. Dospel k záveru, že je dôvod na zmenu napadnutého uznesenia v zmysle § 388 CSP.

6. Súd prvej inštancie na návrh žalobkyne nariadil podľa § 328 CSP neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť sprístupniť žalobkyne všetky konkretizované nehnuteľnosti patriace do podielového spoluvlastníctva sporových strán a zároveň znášať užívanie týchto nehnuteľností žalobkyňou v rozsahu jej ideálneho spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam vo veľkosti 1 do úplného vyporiadania podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného k týmto nehnuteľnostiam.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobkyňa podala dňa 29. 06. 2018 žalobu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a súčasne podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. V uvedenej žalobe/návrhu tvrdila a preukazovala, že spolu so žalovaným je podielovou spoluvlastníčkou konkrétnych nehnuteľností (rodinného domu a k nemu príľahlých pozemkov), každý v podiele 1, pričom pôvodne šlo o bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, ktoré však nebolo po rozvoze manželstva vyporiadané v zákonnej lehote troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov (§ 149 ods. 4 OZ). Žalobkyňa teda osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi sporovými stranami, ďalej tvrdila, že žalovaný jej znemožňuje od septembra 2015 užívať svoje vlastníctvo v jej náležiacom rozsahu, tak ako jej toto vyplýva jednak z Ústavy Slovenskej republiky, ako aj z Občianskeho zákonníka (§ 123 a nasl. OZ). Táto skutočnosť, že žalobkyňa skutočne uvedenú nehnuteľnosť od uvedeného obdobia a teda v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neužíva žiadnym spôsobom (okrem toho, že sa podieľa v rozsahu 1 na platení dane z nehnuteľnosti), nie je sporná, toto tvrdenie žalovaný v odvolaní nespochybnil. V zásade tak možno konštatovať, že aj keď vlastnícke právo žalobkyne ohrozené nie je, možno súhlasiť s tým, že je ohrozená dôležitá súčasť tohto vlastníckeho práva, a to konkrétne vlastníctvo užívať a mať z neho prospech. Odvolací súd tiež musí zdôrazniť, že žalovaný nemá žiadny právny dôvod na to, aby bránil žalobkyňu v užívaní jej vlastníctva.

9. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu a s príhľadnutím na relevantné skutočnosti a dôkazy pre návrh na nariadenie neodkladného opatrenia dospel v otázke splnenia podmienky bezodkladnosti (teda naliehavosti a nevyhnutnosti) tohto neodkladného opatrenia k inému záveru ako súd prvej inštancie. Neodkladné opatrenie je charakteristické jeho ochranným účelom, spravidla je opodstatnené vtedy, ak jeho navrhovateľovi hrozí zhoršenie jeho právnej pozície až do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu (Števíček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol. , Civilný sporový poriadok, komentár. Praha CH.Beck, 2016). Odvolací súd pri tomto svojom názore vychádzal zo zistenia, že vo veci samej už začalo konanie o zrušenie a vyporiadanie tohto podielového spoluvlastníctva na návrh žalobkyne a žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala práve uvádzaný prvok naliehavosti a neodkladnosti navrhovaného opatrenia. Pokiaľ aj poukázala na tú okolnosť, že aj s plnoletou dcérou (ktorá však ešte nie je schopná sama sa živiť vzhľadom na to, že študuje) je nútená bývať v prenajatom byte od tretej osoby a platiť nájomné, čo je pre ňu finančne neúnosné, toto svoje tvrdenie o zlej finančnej situácii žiadnym konkrétnym spôsobom viac nešpecifikovala, nezdokladovala, okrem predloženia daňového priznania, z ktorého však súd nemá zistené reálne mesačné príjmy žalobkyne, takže tento dôvod žiadnym relevantným spôsobom neosvedčila. Konkrétne teda neosvedčila, že by práve finančné problémy boli dôvodom, pre ktoré sa musí neodkladným opatrením domáhať svojho, inak nespochybniteľného, práva na užívanie predmetných nehnuteľností.

10. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené, ako aj na tú skutočnosť, že neodkladné opatrenie má len dočasný charakter a vo veci samej už začalo konanie smerujúce ku konečnému riešeniu vyporiadania spoluvlastníctva medzi sporovými stranami a tým aj prípadného užívania predmetných nehnuteľností, konštatuje, že v návrhu absentuje práve zákonom predpokladaná bezodkladnosť navrhovaného opatrenia.

11. Odvolací súd v tomto prípade upozorňuje, že neprihliadal na dôvody uvádzané žalovaným, podľa ktorého sa neodkladným opatrením neprimerane zasiahne do iných práv osôb bývajúcich v predmetnej nehnuteľnosti, pretože vzhľadom na prv uvedený záver (o nedostatku, resp. nepreukázaní potreby naliehavosti navrhovaného opatrenia) to nepovažuje za podstatné. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že rovnaké právo na bývanie v predmetnej nehnuteľnosti, aké si osobuje žalovaný pre seba a svojich ďalších rodinných príslušníkov, najmä s akcentom na spoločného syna žalobkyne a žalovaného, má aj žalobkyňa. Pokiaľ poukazuje žalovaný na chránené právo na bývanie, nemožno ho vysvetľovať takým spôsobom, že ide o právo na bývanie v konkrétnej nehnuteľnosti s poukazom na uvádzané citové väzby spoločného syna k tejto nehnuteľnosti. Zásadné je, že aj keď žalobkyňa preukázala, že jej žalovaný neumožňuje v súčasnosti užívať svoje vlastníctvo, nepreukázala potrebu neodkladnej úpravy pomerov v navrhovanej podobe. Navyiac, odvolací súd musí poukázať aj na antagonistické vzťahy sporových strán a súdom nariadené neodkladné opatrenie, najmä v časti „znášať užívanie uvedených nehnuteľností žalobkyňou v rozsahu jej ideálneho spoluvlastníckeho podielu k týmto nehnuteľnostiam vo veľkosti 1“, považuje v reálnom živote za ťažko uskutočniteľné, v svojich dôsledkoch vec neriešiacie a vzhľadom na dočasnosť takejto úpravy nenáležité.

12. K ďalším dôvodom podaného odvolania, kde žalovaný vyjadril „počudovanie“ („náhoda?“), že zákonná sudkyňa v tejto veci je zákonnou sudkyňou tiež v ďalšej označenej veci medzi sporovými stranami žalobkyne a žalovaného, odvolací súd uvádza, že pokiaľ mal žalovaný za to, že sú dôvody na vylúčenie tejto sudkyne z konania a rozhodovania veci, mal postupovať zákonným spôsobom, teda namietat' zaujatost' sudkyne. Odvolací súd však zároveň z obsahu spisu zistil, že predmetná vec bola pridelená zákonnej sudkyňi L.. M.H. dňa 29. 06. 2018, zákonná sudkyňa dňa 02. 07. 2018 oznámila postupom podľa § 50 ods. 1 CSP predsedníčke okresného súdu, že v predmetnom spore pozná sporové strany a vie aj o predmete sporu, pretože spolu s manželom sa zúčastnila na ohliadke predmetnej veci ako záujemcovia o kúpu predmetnej nehnuteľnosti. Vzhľadom na uvedené uviedla, že možno pochybovať o jej nezaujatosti, keďže o predmete konania nadobudla vedomosť aj mimo procesného spisu. Vo vzťahu k predmetu sporu uviedla, že sa cíti byť zaujatá, voči stranám sporu zaujatost' necítila. Predsedníčka súdu rozhodla o oznámení zákonnej sudkyne tak, že ju z konania v tejto veci nevylúčila, pretože nebolo možné konštatovať, že by existovali objektívne príčiny na vylúčenie zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci. Pokiaľ žalovaný spochybňuje, že táto vec, ako aj ďalšia vec sporových strán napadla tej istej zákonnej sudkyňi, odvolací súd musí uviesť na pravú mieru, že pridelenie vecí na súdoch prebieha podľa pravidiel pridelenia jednotlivých vecí pre určenie zákonného sudcu náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky.

13. Vzhľadom na uvedené odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil, pretože neboli zistené dôvody ani pre jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

14. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).